

Wat is het Avondmaal? (Studie 12+)

Door: Roy & Monique

Romeinen 5-1:9

1 Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus.

2 Dankzij hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundament is, en in de hoop te mogen delen in zijn luister prijzen we ons gelukkig.

3 En dat niet alleen, we prijzen ons zelfs gelukkig onder alle ellende, omdat we weten dat ellende tot volharding leidt,

4 volharding tot betrouwbaarheid, en betrouwbaarheid tot hoop.

5 Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de heilige Geest, die ons gegeven is.

6 Toen wij nog hulpeloos waren is Christus immers voor ons, die op dat moment nog schuldig waren, gestorven.

7 Er is bijna niemand die voor een rechtvaardig mens wil sterven; slechts een enkeling durft voor een goed mens zijn leven te geven.

8 Maar God bewees ons zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.

9 Des te zekerder is het dus dat wij, nu we door zijn dood zijn vrijgesproken, dankzij hem zullen worden gered en niet veroordeeld.

1 Nu wij door God zijn gerechtvaardigd om dit geloof, leven wij met hem in vrede dankzij onze Heer Jezus Christus.

2 Dankzij hem staat de deur naar Gods genade voor ons open. Door die genade staan wij sterk, en wij beroemen ons erop dat wij vast verwachten te delen in de glorie van God.

3 En dat niet alleen! We beroemen ons er ook op als we verdrukt worden. Want we weten dat verdrukking volharding brengt,

4 en volharding brengt kracht, en kracht brengt hoop.

5 En met die hoop komen we niet bedrogen uit, omdat God zijn liefde in ons hart heeft uitgestort door ons de heilige Geest te geven.

6 Toen wij nog hulpeloos waren, is Christus voor ons, goddeloze mensen, gestorven op de tijd die door God is vastgesteld.

7 Het valt ons al zwaar ons leven te geven voor iemand die geen kwaad heeft gedaan. Hoogstens brengen we de moed op, ons leven te geven voor een bijzonder goed mens.

8 Maar Christus is voor ons gestorven, terwijl wij nog een zondig leven leidden. Zo laat God ons duidelijk zien hoeveel hij van ons houdt.

9 Nu wij door zijn dood zijn gerechtvaardigd, zullen we des te zekerder dankzij hem van de veroordeling worden gered.

Vers 6 en 7

Daarom wil ik het over het avondmaal hebben; er eens bij stil staan wat Hij voor ons heeft gedaan. Soms lijkt de viering van het avondmaal namelijk meer een gewoonte dan dat we daadwerkelijk denken aan wat Hij deed voor ons.

VRAGEN:

- **Wat vinden jullie van het avondmaal in onze gemeente?**
- **Wat doen jullie in de dienst, als het avondmaal gevierd wordt?**
- **Gaan jullie wel eens aan het avondmaal of heb je er wel eens over nagedacht?**

- **Wanneer denk je dat je aan het avondmaal mag deelnemen?**

Het avondmaal is een Goddelijke opdracht.

Toen de Here Jezus het avondmaal instelde, zei Hij niet tegen Zijn discipelen, dat zij even moesten kiezen of ze wel of geen zin hadden om het avondmaal mee te vieren. Hij gaf hun een opdracht.

Lucas 22:13-20

13 Ze gingen op weg, en alles gebeurde zoals hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

14 Toen het zover was, ging hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd.

15 Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt.

16 Want ik zeg jullie: ik zal geen pesachmaal meer eten voordat het zijn vervulling heeft gevonden in het koninkrijk van God.'

17 Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door.

18 Want ik zeg jullie: vanaf nu zal ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.'

19 En hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken.'

20 Zo nam hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt.

13 Ze gingen weg en alles was zoals Jezus het hun gezegd had. En ze maakten het paasmaal klaar.

14 Toen de tijd voor de maaltijd gekomen was, ging hij met de apostelen aan tafel.

15 Hij zei tegen hen: 'Wat heb ik ernaar verlangd dit paasmaal met jullie te eten vóór ik ga lijden!

16 Want ik zeg jullie: ik zal het niet meer eten totdat het zijn vervulling heeft gekregen in het koninkrijk van God.'

17 En hij nam een beker, dankte God en zei: 'Neem hem en geef hem aan elkaar door.

18 Want ik zeg jullie: van nu af zal ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken totdat het koninkrijk van God is gekomen.'

19 En hij nam een brood, dankte God, brak het, gaf het hun en zei: 'Dit is mijn lichaam dat voor jullie wordt prijsgegeven. Doe dit om mij te gedenken.'

20 Zo gaf hij hun na de maaltijd ook de beker, met de woorden: 'Deze beker is het nieuwe verbond, een verbond dat bekrachtigd wordt door mijn bloed, dat voor jullie wordt vergoten.

De discipelen kregen de opdracht om aan de maaltijd deel te nemen. Iedere gelovige heeft daarmee ook van de Here Jezus Zelf de opdracht gekregen om het avondmaal te vieren. Als er een reden is in ons leven wat ervoor zorgt dat wij niet mee kunnen doen, dan moeten wij dit dus zo snel mogelijk oplossen. Het avondmaal is dus een opdracht. Hij wil, dat de gelovigen door middel van brood en wijn steeds weer aan Hem zullen denken en aan Hem herinnerd zullen worden. Maar het avondmaal is meer dan een opdracht.

Het avondmaal is een voorrecht.

Als je mee doet aan het avondmaal, gedenk je dus dat Jezus het nieuwe verbond met Zijn bloed 'bezegelde': Hij droeg voor eens en voor altijd jouw zonden, maakte je dus rein voor God en Hij wil zelfs in je wonen. Daarom is het avondmaal natuurlijk ook een voorrecht voor ons als gelovigen. Het is een teken van Gods liefde voor ons.

Sommige mensen durven niet aan het avondmaal deel te nemen, omdat zij vinden dat zij er niet goed genoeg voor zijn. Nergens in de Bijbel lezen wij dat wij goed moeten zijn of nooit mogen zondigen om aan het avondmaal te kunnen deelnemen. Dit is dus geen reden om niet aan het avondmaal deel te nemen. Als je zeker weet dat Jezus ook voor jouw zonden gestorven is en je Hem als jouw Redder hebt aangenomen, moet je Hem gedenken. Je kunt dan dus deelnemen aan het avondmaal. De andere kant op: als je dit niet zeker weet, moet je niet meedoen omdat al je vrienden het wel doen. Het is een keuze die je zelf moet maken, net zoals dat je zelf kiest om in de Heer te geloven.

Het is een groot voorrecht om door de Heer Zelf uitgenodigd te worden om aan Zijn tafel aan te zitten. 's Ochtends in de dienst wordt ook vaak gezegd dat 'het avondmaal geen instelling is van onze gemeente'. Jezus nodigt je persoonlijk uit, en dus niet de kerk waar je op dat moment in zit. Daarom mag iedereen die gelooft, uit welke kerk ook, meedoen bij ons in de gemeente. Het is de Heer Zelf die ons zowel opdracht om het avondmaal te houden als ons vriendelijk uitnodigt om aan Zijn tafel te zitten. Om voor iedereen in de kerk een tafeltje neer te zetten gaat wat ver, maar je begrijpt wat ik bedoel.

VRAAG:

- **Hebben jullie het thuis wel eens over de viering van het avondmaal?**

Het avondmaal is een noodzakelijke herinnering.

De Here Jezus Zelf vond het nodig om ons het avondmaal te geven. Hij wilde dat wij iedere keer opnieuw herinnerd zouden worden aan Zijn lijden en sterven.

Lucas 22: 19 En hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken.'

Wij mogen dus nooit het offer van de Here Jezus vergeten. Wij mogen nooit vergeten dat Hij Zijn lichaam en Zijn bloed voor ons gegeven heeft. Wij mogen nooit vergeten dat wij verlost zijn door Zijn bloed. De Heer kent onze harten. Hij weet dus ook dat wij soms nogal snel geneigd zijn om dingen te vergeten. We hebben het nu eenmaal altijd druk: 's ochtends moet de gel nog in de haren of de make-up over het gezicht gesmeerd, dan moeten we naar school, leren ons suf, krijgen als klap op de vuurpijl nog een lading huiswerk mee, we kijken wat tv en de dag is weer om. Jezus weet dat wij snel het belangrijkste vergeten: Zijn lijden, sterven en opstaan dat ons eeuwig leven gaf. Om ons iedere keer opnieuw dit belangrijke in herinnering te brengen, heeft Hij ons het avondmaal gegeven. Natuurlijk moet je ook je Bijbel lezen, bidden en de diensten bezoeken. Het kost wat, maar dan heb je ook wat: alles wat je nodig hebt.

1 Kor. 11:23-32. ²³ Want wat ik heb ontvangen en aan u heb doorgegeven, gaat terug op de Heer zelf. In de nacht waarin de Heer Jezus werd uitgeleverd nam hij een brood, ²⁴ sprak het dankgebed uit, brak het brood en zei: 'Dit is mijn lichaam voor jullie. Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken.' ²⁵ Zo nam hij na de maaltijd ook de beker, en hij zei: 'Deze beker is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt. Doe dit, telkens als jullie hieruit drinken, om mij te gedenken.' ²⁶ Dus altijd wanneer u dit brood eet en uit de beker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat hij komt.

27 Daarom maakt iemand die op onwaardige wijze van het brood eet en uit de beker van de Heer drinkt, zich schuldig tegenover het lichaam en het bloed van de Heer. 28 Laat daarom iedereen zichzelf eerst toetsen voordat hij van het brood eet en uit de beker drinkt, 29 want wie eet en drinkt maar niet beseft dat het om het lichaam van de Heer gaat, roept zijn veroordeling af over zichzelf. ... 33 Daarom, broeders en zusters, wees gastvrij voor elkaar wanneer u samenkomt voor de maaltijd. 34 Wie honger heeft kan beter thuis eten. Dan leiden uw samenkomsten tenminste niet tot uw veroordeling. De overige zaken zal ik regelen wanneer ik kom.

Ons getuigenis over de Here Jezus.

In **1 Kor. 11:26** schrijft de apostel Paulus: “Dus altijd wanneer u dit brood eet en uit de beker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer totdat Hij komt.” Iedere gelovige kan een verteller worden van het evangelie. Natuurlijk kunnen wij niet allemaal bij de dominee op de preekstoel gaan staan of zendeling worden. Dat vraagt de Heer ook niet van iedereen. Maar Hij vraagt wel van ons dat wij Zijn boodschap doorgeven. Wij doen dit ook aan het avondmaal. Iedere deelnemer aan de maaltijd des Heren is een verteller van het evangelie. Hij verkondigt het hart van het evangelie: "De dood van onze Heer." Zo legt iedere deelnemer aan het avondmaal een getuigenis af. Wij vertellen dat ook wij gereinigd zijn door het bloed van het Lam en dat God nu onze hemelse Vader is.

Omdat het avondmaal voor ons een blijde getuigenis is, mogen wij niet met vrezen en beven aan het avondmaal deelnemen. Wij mogen aan de maaltijd des Heren vreugdevolle en blijde mensen zijn, maar we mogen ons ook realiseren wat Hij heeft gedaan.

Het avondmaal is een daad van geloof.

Aan het avondmaal belijden wij ons geloof in de verlossing die de Here Jezus ons bereid heeft. Aan het avondmaal uiten wij ook ons geloof: dat wij uitkijken naar het moment van Jezus' wederkomst. Zo ook verkondigen wij immers Zijn dood "totdat Hij komt" (**1 Kor. 11:26**). Zo kijken wij aan het avondmaal terug in het verleden naar het kruis van de Here Jezus. Wij kijken ook in de toekomst, als de Here Jezus onze Koning zal zijn. Dan zullen wij met Hem Zelf van de vrucht van de wijnstok drinken.

Het avondmaal is een duidelijke waarschuwing.

In **1 Kor. 11:27-32** geeft de apostel Paulus ons een voorbeeld van Gods oordeel over hen die het avondmaal misbruiken en geeft hij ons een waarschuwing om niet in dezelfde fout te belanden.

Er waren mensen die zich niet meer bewust waren wat de betekenis van de maaltijd des Heren was. De Bijbel roept ons niet op om als zondeloze mensen aan de maaltijd des Heren deel te nemen. De Bijbel roept ons wel op om eerlijk en oprecht aan het avondmaal deel te nemen. Wij moeten ons daarom toetsen (**1 Kor. 11:28**), zelf een soort examen afnemen. Wij moeten ons eigen hart eens goed bekijken.

Dit beproeven kan op 2 terreinen:

a. Onze daden. Gedragen wij ons als christenen? Tonen wij in onze levenswandel, in onze woorden, maar ook in onze gedachten, dat wij de Here Jezus toebehoren, dat wij de oude mens met zijn begeerten en hartstochten gekruisigd hebben en dat de nieuwe mens, die door de Heilige Geest geleid wordt, bij ons op de troon zit? Hoe gaan wij

met anderen om, zowel in de gemeente als daarbuiten? Zijn wij echt vriendelijke, liefdevolle mensen? Zijn wij echt vergevingsgezind of kijken wij alleen of anderen vriendelijk en vergevingsgezind zijn? Staat de wil om uit de liefde van Christus te leven bij ons hoog op ons lijstje?

b. Onze motieven Waarom doen wij bepaalde dingen? Waarom komen wij naar de bijeenkomsten van de gemeente? Waarom nemen wij deel aan het avondmaal? Doen wij het om op te vallen bij de mensen, doen wij het omdat wij niet aan andere mensen willen laten merken, dat wij niet gaan? Of doen wij het uit liefde voor God, omdat wij Hem graag gehoorzaam willen zijn en willen doen wat Hij van ons vraagt?

Zo is het avondmaal een bijzonder *geschenk* van onze Heer, dat Hij vlak voor Zijn sterven ons heeft nagelaten. De stervende Heiland gaf ons brood en wijn met een diepe symbolische betekenis. Het zijn de tekenen die ons herinneren aan Hem, zodat wij Hem nooit zullen vergeten en nooit zullen vergeten wat Hij voor ons heeft gedaan...

Als ik het brood in mijn hand heb en even later de beker wijn, denk ik verder dan alleen aan een stukje brood of een beker wijn. Dan gaan mijn gedachten naar het kruis. Dan denk ik aan de Here Jezus die leed en stierf voor mij, om mij van mijn zonden te bevrijden. Op dat moment realiseer ik me, dat het ook voor mij volbracht is. Dan dank ik aan Hem voor wat Hij deed ook voor mij! Maar ook voor jullie...

VRAAG:

- **Weet je nu wat beter wat het avondmaal is? Of zijn er nog onduidelijkheden?**

Conclusie: Het avondmaal is:

... *een Goddelijke opdracht*
... *een voorrecht*
... *een noodzakelijke herinnering*
... *een getuigenis*
... *een daad van geloof*
... *een duidelijke waarschuwing*
... *een geschenk*